

20m

40m

30m

25m

35m

R5
IV+
v
R4
IV-

Durt tram vertical amb molt bon cantell

Diedre fàcil a protegir

Panxa, un pas de força

A0(6b)

R3
IV

Placa vertical amb roca de primera, genial!!!

6a

Escarlar per la dreta de la fissura, bonic!

IV+

R2

Placa. Un cop xapat l'espit anar un pèl a la dreta i amunt.

V

Escarlar per la dreta de la fissura, expo si no ho protegim abans del primer clau (tascons o friends)

V+

R1

IV

Llaçar arbre

III+

III

La Prenyada.
Cerdà-Pokorski (6a/A0, 150 m)
Primera ascensió:
J. Cerdà i H. Pokorski (octubre de 1959)
Material:
10 cintes , bagues per savines, joc de tascons i algun friend mitjà

- ◆ clau
- * espit
- ◻ pont de roca

La Cerdà-Pokorski aprofita l'evident fissura diagonal del vessant nord de la Prenyada per traçar un dels itineraris clàssics més reeixits de Sant Benet. La ruta ens regala dos tirades centrals de primera categoria, on escalarem fissures i plaques gaudint d'un magnífic conglomerat i envoltats per un ambient que ens transporta directament a una altra època de l'escalada. La via es pot fer amb el que hi ha posat, però anirà molt bé dur un joc de tascons i friends mitjans per reforçar els punts d'assegurança existents.

- Via: Cerdà-Pokorski
- Zona: Montserrat – Sant Benet
- Dificultat: 6a/A0 (MD+)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 150 metres
- Equipament: Via semi-equipada amb espits, claus i ponts de roca
- Material: 10 cintes exprés, joc de tascons, friends mitjans (de Camalot fins al número 1) i algunes bagues per savines i per substituir algun pont de roca.
- Orientació: Nord
- Valoració:****

Aproximació:

Sortim del Monestir i enfilem el camí del Pas dels Francesos fins arribar al Pla de Santa Anna, aquí ens desviem a la dreta direcció al refugi de Sant Benet. Prenem el camí cap a l'est sortint del refugi i de seguida passarem per una mena de porta de pedra, al cap de poc el camí es bifurca i prenem el de l'esquerra (que porta a l'ermita de Sant Salvador). Quan siguem a l'alçada de la Xirimoia agafem la canal que puja deixant la Xirimoia a la nostra dreta i en tendència a l'esquerra arribem fins el vessant nord de la Prenyada. La via comença a una fissura que va en diagonal a l'esquerra i està força vegetada.

L1(IV)

La via s'inicia a una fissura evident que va en diagonal a l'esquerra. La tirada té poca dificultat i una natura bastant vegetal. Podrem anar aprofitant aquest fet per anar-nos auto-assegurant a base de bagues als arbres. El darrer tram del llarg deixem la fissura a la nostra dreta i escalem per la placa fins arribar a la reunió. Tirada de tràmit. 35 metres, neta.

L2(V+)

Comencem la tirada escalant per la dreta de la fissura. El primer clau es troba uns 5 o 6 metres per sobre de la reunió, però podem protegir-nos bé a base d'algun tascó o friend mitjà. Un cop passat el primer clau seguim escalant al costat de la fissura fins arribar al segon; un cop xapat anirem en diagonal a la dreta, ja per la placa, a buscar un espit. Un cop xapat l'espit seguim recte amunt, treballant bé de peus per terreny vertical i amb bona roca fins la segona reunió. 25 metres, 2 claus i un espit.

L3(6a)

Seguim escalant per la dreta de la fissura, ara amb cantell més generós. De seguida trobem un clau emplaçat; seguim recte i passada una savina trobarem un parell de ponts de roca (pot anar bé portar algun cordino per substituir alguna baga si està malmesa). Un

cop estiguem assegurats del segon pont de roca deixem la fissura i anem en diagonal a la dreta per la placa, que és un mar de preses cantelludes. Xaparem un parell d'espits que ens van marcant el camí i notarem com la paret es va redreçant fins posar-se del tot vertical. Una secció amb tres claus (alguna flor de pitons difícil de xapar) protegeix el pas clau de la tirada. Un cop mosquetonejat el darrer clau seguim recte amunt fins un bon pont de roca. Només ens quedarà flanquejar a la dreta uns metres per terreny fàcil però aeri fins la tercera reunió. 30 metres, quatre claus, dos espits i tres ponts de roca.

L4(V+/Ao)

Sortim de la reunió recte amunt fins arribar sota el desplom. Hem de flanquejar a l'esquerra fins que aquest es fa més humà i després seguir amunt. En aquest tram s'imposa l'A0, tot i que en lliure té una dificultat de 6a+/6b. Un cop superat aquest tram arribem a una lleixa, on ens podem posar còmodes per atacar una panxa que ens barra el pas al diedre. Per superar la panxa haurem de trobar bones preses de mans (hi són!) i aprofitar una molt bona presa pel peu esquerra, fer una bona tibada i pujar el peu dret. Un cop amunt seguim per un senzill diedre inclinat, net però fàcil de protegir si ho creiem necessari. Quan el diedre es torna excessivament vegetal sortim cap a la dreta per la placa fins arribar al collet, on farem la reunió aprofitant unes savines. 40 metres, quatre claus i tres espits.

L5(V)

Aquesta darrera tirada és comuna amb la via Normal i ens permetrà guanyar el cim de la Prenyada. Enfilem una curta placa vertical amb bon cantell (es pot protegir amb un tascó petit). Un cop superada anem uns metres cap a l'esquerra i seguim fins el cim pel terreny més evident. 20 metres, tirada neta.

Descens:

Des del cim de l'agulla fem un ràpel per la vessant nord-oest (25 metres) que ens deixa a una canal. Seguim la canal fins arribar a un coll. Des del coll baixem cap el sud seguint un corriol (hi trobarem un tram equipat amb corda fixa per descendir una canal) que al cap d'uns minuts ens deixarà a un nou corriol més fressat, que duu al refugi.

El que més m'ha agradat:

- El llarg segon i tercer són dos tirades cinc estrelles, per fruit-les del primer al darrer metre.
- Roca de primera, sobretot a les plaques.
- Bones possibilitats d'auto-protecció.
- Via freda, ideal per als mesos més calorosos.

El que no m'ha agradat tant:

- La primera tirada desentona una mica... És el peatge a pagar per les genials tirades superiors.